

TEMA DEL DIA

La ciutadania ocupa el carrer en un dissabte sense festa

► El centre de Manresa es va omplir de gent tot i l'absència de la fira i els bars

La crònica

TONI MATA I IRIU MANRESA

■ Els manresans hi eren però la fira no, i els bars encara menys. El dissabte a la tarda és cada octubre el pic àlgid de la Mediterrània: el passeig de Pere III està ple de parades, les companyies itineren amb els seus espectacles de carrer, a la plaça de Sant Domènec s'agombolen centenars de ciutadans al voltant d'una peça de teatre o de circ i els castellans alcen les seves torres a la Plana de l'Om. La gent parla, riu, se saluda, fa un gelat, un tallat o un iogurt i gaudeix del moment. Sense mascaretes, sense virus, sense por.

Però ahir, l'expectació se l'enduïen les cues que es van formar

davant de les botigues de roba de la cèntrica via arbrada de la capital bagencina i l'únic rastre de la presència del certamen a l'espai públic eren les desenes de persones que passaven, es quedaven una estona i marxaven a l'Arquitecte Oms per seguir des de l'altra banda del petit mur que delimita el pati del Casino els concerts de la Taverna. No hi havia entrades per a tothom però el reclam de la música és molt llaminer.

Dones i homes som éssers socials que necessitem eixir de casa i trobar-nos a l'espai públic. Era curiós de constatar el flux de gent cap a un centre indeterminat, dotzenes de persones que baixaven pel Passeig per anar... on? A comprar? A fer una volta inconcreta? Les cadires de les terrasses castigades, apilades i encadenades, compendiaven en una imatge gràficament molt potent la prohibició d'obrir bars i restaurants. Caminar, asseure's en un banc i anar a comprar. O bé regalar-

se un iogurt o un croissant en algun dels establiments oberts amb entrada regulada.

«Encara que no ho vulguis, tot va a parar al monotema», comentava una amiga a aquest periodista. És cert, gairebé tot hi va a raure com mil torrents que desemboquen en un riu altiu i cabalós. La gent hi era, la fira i els bars no. Exigències del guió en uns temps inquietos.

Semblen llunyanes però fa només mig any de les fotografies del Passeig ple de manresans asseguts a les terrasses quan la desescalada va obrir l'aixeta. Sense la fira ni els bars, tot plegat era una mica més trist, apagat. Quin remei, santa paciència, l'any vinent serà diferent. Ahir, al Born, qui no es conforma és perquè no vol, un guitarrista tocava amb un gos dormint als seus peus i venia el seu treball en un compacte per 5 euros. La música, malgrat tot, va sonar al centre de la ciutat en un dissabte molt i molt estrany.

Un músic de carrer al carrer del Born oferia el seu treball per una petita quantitat

Las Karamba fan pujar la temperatura amb reivindicació, salsa i txa-txa-txa

Fira de nit

MARIA OLIVA MANRESA

■ Barreja multicultural, fusió de ritmes llatins i lletres combatives amb missatges feministes. Aquests són els ingredients que defineixen Las Karamba, un conjunt nascut l'any 2018 que està format íntegrament per dones amb procedències molt diverses, des de Cuba fins a Veneçuela, passant per Catalunya, Argentina i Panamà. Divendres, a la Taverna de la Fira Mediterrània, el grup va mostrar tot el seu potencial amb una actuació que, malgrat el fred i les mesures de seguretat a causa de la covid-19, va fer pujar la temperatura entre el públic. «Venim amb un carregament d'energia positiva perquè gaudiu d'aquest viatge», avisava a l'inici la vocalista, Ahyvin Bruno, que en tot moment va animar els assistents a ballar des de

MIREIA ARSO

Las Karamba van actuar divendres a la Taverna de la Fira

les seves cadires.

Durant els 45 minuts que va durar l'actuació –que es va haver d'avançar a les 10 de la nit a causa de les noves restriccions per contenir la pandèmia–, Las Karamba van presentar el seu nou espectacle, amb un repertori que repassa diversos gèneres musicals amb una barreja de salsa, txa-txa-txa, timba, son i fins i tot rap. Amb missatges a favor de la igualtat i l'apoderament de les dones, en el seu so de fusió va destacar especialment la flauta travessera de l'última incorporació de la banda, Anggie Obin, així com la per-

cussió, amb les congues i els timbals a càrrec de Rita Baulida i Ahylin Bruno. Completaven la formació Livi Ojeda al baix, Natí Arizu al teclat i Ahyvin Bruno a la veu i al güiro.

Las Karamba van interpretar temes propis com *El beso* i *La Sabana*, i amb les seves lletres van voler posar en valor la lluita feminista i el rol de les àvies i mares. «Al llarg de la història, a les dones ens han pres tant que ens han pres la por. La veritable bellesa és la nostra força», van reivindicar. En un del temes també van voler retre homenatge «a tots els valents que han d'emigrar per buscar una vida millor».

MARTA PICH

Aina Alegre expressa amb el cos una conversa

► *Estudi 3* és fruit d'una recerca d'Aina Alegre. Ritme, so i expressió corporal que modula la seva intensitat i la seva força segons el moment de la peça. Un projecte, curiós i físic, que mostra que fins i tot la cadència d'una conversa pot esdevenir melodia per a l'expressió coreogràfica. –A. Pérez

OSCAR BAYONA

«Circ & cobla»: virtuosisme, humor i música

► Es presentaven com una suite cabaretística i han estat una fantàstica mostra de virtuosisme i enginy, amanit amb humor i música. La sinergia entre la Cobla Sant Jordi i el sempre solvent Ateneu Popular 9 Barris ha donat com a resultat un *Circ & cobla* dinàmic i amè, molt ben treballat. –A. P.